

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 450/06
29.03.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Vlaste Jovanović, Jelene Borovac, Biljane Dragojević i Nadežde Radević, članova veća, u parnici tužioca AA, koga zastupa advokat AB protiv tužene Državne zajednice Srbija i Crna Gora MO VP – BB, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž. 1. br.742/05 od 31.10.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 29.marta 2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž. 1. br. 742/05 od 31.10.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pravnosnažnom presudom Okružnog suda u Nišu Gž. 1. br.742/05 od 31.10.2005. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđena je presuda Opštinskog suda u Nišu P 1. br. 3224/04 od 10.06.2005. godine, kojom je stavom I izreke, odbijen tužbeni zahtev tužioca AA da se obaveže tuženi Državna zajednica Srbija i Crna Gora – VP BB1 kao pravni sledbenik Vojne pošte BB da tužiocu isplati na ime naknade nematerijalne štete zbog duševnih bolova zbog povrede časti, ugleda i prava iznos od 1.250.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana presuđenja do konačne isplate i da mu naknadi troškove postupka, sve u roku od 8 dana po prijemu presude, a stavom II izreke odbijen je zahtev da se tužilac obaveže da tuženom naknadi troškove parničnog postupka u roku od 8 dana po prijemu presude.

Protiv navedene pravnosnažne presude Okružnog suda u Nišu tužilac je u zakonskom roku izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. ranije važećeg ZPP koji se ima primeniti prema članu 491. stav 1. i 4. ZPP ("Službeni glasnik RS" br. 125/04), Vrhovni sud je našao da je revizija tužioca neosnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a nije učinjena ni bitna povreda iz člana 354. stav 2. tačka 14. ZPP na koju ukazuju razlozi revizije, jer presude nemaju nedostataka zbog kojih se ne bi mogle ispitati, pošto su nižestepeni sudovi o svim odlučnim činjenicama relevantnim za pravilnu odluku o tužbenom zahtevu dali dovoljno jasne, potpune i pravilne razloge, saglasne stanju u spisima i rezultatu izvedenih dokaza a drugostepeni sud je i ocenio žalbene navode od odlučnog značaja.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Predmet tužbenog zahteva iz ove pravne stvari je naknada štete zbog povrede časti ugleda i prava tužioca, sa obrazloženjem da je tuženi tužiocu naneo ovaj vid štete donetom naredbom o otpuštanju sa školovanja.

U provedenom postupku je utvrđeno, da je tužilac profesionalno vojno lice na službi kod tužene bio poslat na školovanje. Spornom naredbom načelnika Personalne uprave Generalštaba Vojske Jugoslavije od 27.02.1995. godine tužilac je otpušten sa školovanja na predlog Centra vojnih škola VJ, zbog grubog narušavanja discipline i postupaka koji su protivni vojnom redu. Nakon otpuštanja sa školovanja, tužilac je raspoređen na odgovarajuću dužnost, tj. upućen je na privremeni rad u VV, a kasnije u druge jedinice po potrebi službe. Vanredno je unapređen u čin GG i čin DD. Protiv naredbe o otpuštanju sa školovanja tužilac je izjavio žalbu dana 01.03.1995. godine, a odluka po žalbi nije doneta. Tužilac je zahtevao nastavak školovanja, razgovor sa ministrom odbrane Srbije i Crne Gore, ali mu je odgovoreno da se on školovao po nastavnom planu i programu Generalštabne škole, koji je stavljen van snage, pa da se ne može odobriti nastavak školovanja po tom nastavnom planu i programu. A tužιοčev zahtev za nastavak školovanja je i odbačen konačnim zaključkom donetim u upravnom postupku, i presudom Vrhovnog vojnog suda odbijena je tužba tužιοca protiv ovog zaključka tužene (Up.br. 2198/03 od 30.09.2004. godine).

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi pravilno zaključuju da je naredba o otpuštanju sa školovanja upravni akt donet u upravnom postupku, protiv koga je tužilac i bio izjavio žalbu. Odredbom člana 208. Zakona o opštem upravnom postupku je predviđeno da je rok za odlučivanje po žalbi dva meseca. Ovim propisom je takođe predviđeno da ako organ ne donese rešenje i ne dostavi ga stranci u propisanom roku, stranka može neposredno pokrenuti upravni spor. Po Zakonu o upravnim sporovima, člana 22. je predviđeno da se tužba podnosi u roku od 30 dana koji bi se rok računao po isteku dva meseca u kome je trebalo odlučiti po izjavljenoj žalbi. Pošto tužilac nije vodio upravni spor, to je sporna naredba o otpuštanju sa školovanja postala konačna i ima se uzeti da su za donošenjem iste i postojali opravdani razlozi.

Sledom toga, pravilno je pobijanom presudom odbijen tužbeni zahtev, u obrazloženju u kojem su navedeni dovoljni i jasni razlozi o svim bitnim činjenicama, koje prihvata i Vrhovni sud.

Spornu naredbu doneo je Generalštab Vojske Jugoslavije na osnovu ovlašćenja iz tačke 7. alineja 5. i 9. i tačke 13. Naredbe o određivanju nadležnosti i ovlašćenjima starešina za rešavanje o odnosima u službi u VJ ("Službeni vojni list" br. 13/94 i 20/94). Nastupanje konačnosti sporne naredbe ima pravni učinak njene pravilnosti i zakonitosti. A tužena čiji je organ doneo spornu naredbu, odgovarala bi samo u slučaju utvrđenog nepravilnog i nezakonitog rada svog organa. Neosnovano tužilac u reviziji ističe da je sporna naredba akt komandovanja a ne upravni akt protiv koga je bilo moguće voditi upravni spor. Tužιοcu je to bilo poznato da je ova naredba upravni akt, kao i zaključak kojim je odbačen zahtev tužιοca za završetak prekinutog školovanja, jer je protiv sporne naredbe tužilac izjavio žalbu, a protiv pomenutog zaključka je vodio i upravni spor, pa kako je sporna naredba po svojoj pravnoj prirodi upravni akt, nastupanjem njene konačnosti isključuje se osnov odgovornosti tužene.

Sa iznetih razloga, a primenom člana 393. ZPP je odlučeno kao u izreci.

Predsednik veća - sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

nn